

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XX. post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

tenero amoris affectu paruulum illum diuinis brachijs suis stringit! quam disertè asserit, quicquid obsequij & charitatis vni ex eiusmodi paruulis amore eius fuerit impensum, id non secus se accepturum ac remuneraturum, quam si sibi ipsi impensum fuisset. Feruor proficiendi in iisdem virtutibus.

De perfectè obedi- } 31. VII.
 riæ proprietatibus,
 gradibus & funda-
 mentis.

De obedientiæ acti- } 6. p. med. }
 bus, internis, ex-
 ternisque & incita-
 mentis, } 32. VIIII.

Dominica XX. post Trini-
 tatem.

20. hebda.
 post
 Trinit.

De veste nuptiali. Matth. 22.

I.

I. *Simile factum est regnum caelorum Regi, qui fecit nuptias filio suo, & misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias, & nolebant venire. Et abierunt alius in villam suam, alius ad negotiationem suam, reliqui verò tenuerunt seruos suos, & contumelys affectos occiderunt.*
 A. rex.

Æternus Pater fecit triplices nuptias Filio suo, 1. Desponsandō eum cum humanitate per incarnationem. 2. Cū Ecclesia militāte & quouis eius membro per fidem, & charitatē, & gratiam. Cum Ecclesia triumphante, & quouis Beato per æternæ Beatitudinis communicationem. Ad has inuitauit homines olim per Apostolos, eorumque successores, nunc autem inuitare non desinit per concionatores & animarū zelatores. Quanta Dei benignitas tam indignos ad tam diuinas nuptias inuitantis! Quanta hominum malitia & insania venire reuuentium, imō inuitatores contumelijs iniurijsq; affectos repellentium, aut trucidantium! Toties hoc ingrata anima attentare non dubitat, quoties amore opum, honorum, voluptatum quoduis graue peccatum admittere, seq; indignam hisce nuptijs reddere non reformidat. Gratitude, Amor Dei, horror ingratitude & cuiusuis peccati.

II. *Rex iratus missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, & ait seruis suis: Nuptia quidem parata sunt, sed qui inuitati erant, non fuerunt digni, ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inueneritis, vocati ad nuptias. Quam horrenda illa: pena ingra-*

ingratis iusto Dei iudicio irrogari se-
lita, vt concessis peculiatibus gratiæ
præsidijs priuati reprobentur, alij iisdē
ditati in eorum locum assumantur!
Experti id olim sunt ingrati ludæi tot
prærogatiuis à Deo ornati, quibus re-
pudiatis gentiles, prius idolomania
infatuati, sunt substituti: Experti i-
dem sunt tot ingrati Christiani, & re-
pudi religiosi, hodieque experiuntur,
qui tot extraordinarijs auxilijs gratiæ,
quibus vti noluerunt, aut oscitanter
voluerunt, iustè exspoliati, ex cælo in
cœnum, ex paradiso in infernum, ruere
permittuntur; Alijque gratiores & fer-
uentiores futuri similibus gratiæ auxi-
lijs gratis præuenti, in eorum locum à
Deo scrutatore cordium substituun-
tur. Ne similem ingratorum pœnam
vnquam incurras, cogita tibi iugiter
illud insusurrari: *Tene quod habes, vt
nemo accipiat coronam tuam.* Horror in-
gratitudinis, Feruor auxilijs gratiæ
rectè vtendi.

III. *Impletis nuptijs discumbentium in-
gressus Rex, vidensque hominem non vesti-
tum veste nuptiali, ait illi: Amice quomo-
do huc intrasti non habens vestem nuptia-
lem: iussitque eum protinus ligatis manibus
ac pedibus mitti in tenebras exteriores.*

Non

Non sola fides, non sola externa virtutum species ad hoc nuptiale conuiuium dignè adeundum sufficit, sed requiritur forma virtutum; per vestem nuptialem designata sincera charitas, qua ipse Sponsus vestitus ad nuptias venit, ideoque omnes eadem vestitos comparere cupit. O quanta turba eorum, qui ad nuptias hæc specioso Christiani nominis titulo, apparentis pietatis & nudæ fidei larua tecti, nec de veste nuptiali perfectæ charitatis erga Deum & proximum solliciti se temerè ingerere præsumunt, ideoque excludi, & in baratrum æternorum tormentorum detrudi merentur! Quanta paucitas eorum, qui in hac pretiosa veste criminæ charitatis comparanda, eaque indies magis elaboranda, ac perficienda, per assiduum omnimodæ iustitiæ & sanctitatis studium strenuè constanterque defudant, ideoque tam pauci ad cœnam illam nuptiarum Agni, æternùm duraturam admittuntur! *Veni multi vocati, pauci electi!* Quàm felix ille, qui dum ex nuptijs Ecclesiæ militantis euocatur ad nuptias Ecclesiæ triumphantis, dicere poterit: *Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimen-*

Isa. 61.

vis salutis, & indumento iustitia circum-
dedit me, quasi sponsum decoratum corona,
& quasi sponsam ornatam monilibus suis.
Fervor proficiendi in eximia charita-
te, & omnimoda perfectione.

De scandalo vitando. Matt. 18.

II.

I. **Q**ui scandalizaverit unum de pusillis
istis, qui in me credunt, expediat ei
ut suspendatur mola asinaria in collo eius,
& deus ergatur in profundum maris. Va
mundo à scandalis Va homini illi, per quem
scandalum venit. Cui non tinniant am-
bæ aures, dum æternam Veritatem sic
audit detonantem in eos, qui vel per-
verso consilio, vel pernicioso collo-
quio, vel pravo vitæ exemplo, vel
quovis alio modo innocentes corrup-
punt, ad sui imitationem trahunt, ad
hæc vel illa flagitia pertrahunt, à me-
liore bono auocant, in fervore spiritus
impediunt! O quam horrendum est,
vel unum prædicto modo scandaliza-
re! quanto magis horrendum plures,
aut familiam & congregationem inte-
gram dissolutionis vitæ exemplo, aut
strictioris disciplinæ contemptu infi-
cere, secumque in barathrum æternæ
damnationis trahere! Horror cuius-
cunq; scandali, zelus vitæ exemplaris.

I. I. Si

II. Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum & projice abs te. Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum & projice abs te. Sicut cuius cauendum, ne alios scandalizet, sic etiam aduigilandum, ne se vel à seipso, suisque prauis concupiscentijs, vel ab alijs scandalizari, peruertere, in quoduis peccatum induci, à Deo separari, & à recto perfectionis tramite dimoueri vnquam sinat. Quare omnia potius, quantumuis sibi carissima dimittat, abdicet & proscribat oportet, quam vt ijs se in diuini Numinis offensam aut salutis discrimen pellici permittat: quod fiet oculos aliosque sensus cautè custodiendo, affectus prauos refrenando, intellectus curiositatem pertinaciamque; voluntatis reprimendo, amicos, socios, aliosque, quantumuis instar manus, pedis, oculi, nobis vtilis, si à Deo & perfectionis studio nos auocare presument, à nostra familiaritate remouendo. An non multò satius est hac ratione spiritualiter sibi manus, pedes abscindere, oculosque eruere, quam cum iisdem æternæ damnationis maledictum incurriere! Mortificatio sensuum, passionum, animæ potentiarum, fuga prauæ & perniciosæ familiaritatis.

III. Vi-

III. Videte ne contemnatis unum ex his pusillis. dico enim vobis, quia Angeli eorum in caelis vident semper faciem Patris mei, qui in caelis est. Suauissimum & efficacissimum suggerit medium & motiuū cauendi scandala paruulorum, videlicet iugem memoriam Angelorum tutelarium praesentium. Quis enim quaedam illorum scandalizare aut contristare auderet, si praesentem eius Angelum, à quo coram iusto Iudice Deo ideo sit accusandus, viuæ fidei oculis cerneret? Imò quis se a quocunque seductore ad peccatum quoduis induci sineret, si praesentiae custodis sui Angeli meminisset! Horror scandali, & cuiusuis peccati ob praesentiam Angelorum.

De Christo à Samaritanis non recepto. Luc. 9.

III.

I. **D**um completerentur dies assumptionis Iesu, & ipse faciem suam firmavit ut iret in Ierusalem, & misit nuncios ante conspectum suum: Et euntes intrauerunt in ciuitatem Samaritanorum ut pararent illi. Et non receperunt eum, quia facies eius erat euntis in Ierusalem. Quanto ardore ab æterno Filius Dei desiderauit venire in mundum, ad assumendam carnē

Qq

HO-

nostram, tanto ardore nunc anhelat
Ierosolymam, ad perficiendum opus
redemptionis nostræ, per Passionem
suam; licet prævideret, & tantam eo-
rum, quæ passurus erat atrocitatem, &
tantam Iudæorum vitæ suæ & famæ
insidiantium malignitatem, & tantam
eorum, quibus sua passio profutura
esset, raritatem. Quam inæstimabilis
illa charitas! At quam intolerabilis
hominum tantam eius dignationem
nec agnoscentium, nec æstimantium
stupiditas! Heu quam multi cum in-
gratis Iudæis Verbum Patris amoris
nostri incarnatum, & cum Samaritanis
pro salute nostra in ara crucis immo-
latum, & pretium redemptionis suæ
nobis nunc applicare paratum recipere
in hodiernum vsque diem renuunt,
gratiam ab eo oblatam respuendo, imo
eius vulnera renouando, sanguinem
conculcando! quod toties faciunt,
quoties graui peccato eum offendunt.
Amor, gratitudo, horror ingrati-
tudinis.

II. *Cum vidissent autem discipuli eius
Iacobus & Ioannes, dixerunt: Domine, vis-
dicimus, ut ignis descendat de caelo & con-
sumat illos? Tantam Filio Dei irroga-
tam iniuriam discipuli zelo Eliæ ac-*
centi

tenfi igne de cœlo misso vindicandam
 censent, & verò sic vindicassent, si ze-
 lo eorum benignus Dominus annuis-
 set. quid non auderent in perfrictæ
 frontis peccatores Angeli diuinæ iu-
 stitiæ gladium ferentes, nisi infinita
 Dei misericordia iustitiæ rigorem
 temperaret, eorumque ad vindictam
 faciendam iam accinctorum iustam
 iram inhiberet! Horror peccati, &
 diuinæ vindictæ.

III. *Et conuersus increpauit illos dicens:*
nescitis cuius spiritus estis, Filius hominis
non venit animas perdere, sed saluare. &
abierunt in aliud castellum. Quam in-
 comprehensibilis mansuetudo, beni-
 gnitas & charitas Saluatoris tam seue-
 rè indiscretum zelum suorum discipu-
 lorum increpantis, tam mansuetè tan-
 tam hominum inhumanitatè feren-
 tis, tam disertè se non venisse ad per-
 dendas, sed saluandas animas asseren-
 tis? Quem hæc non pelliceat ad te-
 nerum eiusdem amorem, filialem fidu-
 ciam, seriamque in mansuetudine,
 compassione, inimicorum dilectione
 imitationem! Amor, fiducia, imitatio
 in mansueto & discreto zelo.

IV. De missis ad prædicandum septuaginta
duobus discipulis. Luc. 10.

I. **D**esignauit & alios septuaginta duos.
Et misit illos binos ante faciem suam
in omnem ciuitatem & locum, quo erat ipse
uenturus, dans illis potestatem curandi in-
firmos, & iubens annunciare appropinquã
regnum Dei. Quò ardentius Saluator
salutem omnium sitiebat, eò plures in
eadem promouenda cooperatores co-
optabat, quos in charitate fraterna
perfectos, in vnione & mutua bene-
uolentia eximios, in vitæ innocentia
conspicuos esse volebat, ideo binos
tanquam sibi inuicem consiliarios,
collaboratores, & conuersationis suæ
testes futuros mittebat. Idem in ho-
diernum vsq; diem præstat, nunc hos,
nunc illos in collegas suos in tam san-
cto opere animarum salutem procu-
randi asciscendo, quos eò plures, ipsi-
demq; virtutibus excellentiores nunc
optat, quò maiore animarum messem,
& idoneorum operariorum raritatem
nouit. Zelus animarum, feruor pro-
ficiendi in charitate & exemplari con-
uersatione.

II. Minatur Ciuitati illos recipere
uolenti. *Dico vobis, quia Sodomis in illa*
die

die remissus erit, quàm illi civitati Deinde exprobrat Corozaim, Bethsaida, & Capharnaò incredulitatem & obstinationem: *Va tibi Corozaim, va tibi Bethsaida; quia si in Tyro & Sidone facta fuissent virtutes qua facta sunt in vobis, olim in cilicio & cinere sedentes pœniterent.*

Audiat & horreat hoc æternum vae peccator ingratus, & religiosus tepidus, qui tot peculiaribus inspirationibus illustratus, tot gratijs extraordinarijs præuentus, nec ad seriam emendationem cor emolliri, nec ad feruens perfectionis studium accendi sinit, atque ita se gerit, vt merito de illo Deus per Isaiam conqueri possit: *Quis cæcus nisi seruus meus, & sardus nisi ad quem nuntius meos misi?* O quam horrendum tales manet iudicium! Cui enim multum datum est, multum quæretur ab eo. Horror ingratitudinis & tepiditatis.

Isa. 42^oLuc. 12°

III. Reuersi sunt autem Septuaginta duorum cum gaudio, dicentes: Domine, etiam demonia subyciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis: Videbam Satanam sicut fulgor de cœlo cadentem. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocebit, veruntamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subyciuntur:

Q9 3

gau-

gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in caelis. Quanto gaudio illos ad se reuersos, & reportantes cum exultatione manipulos suos Dominus exceperit, prauidentis in illis eximios fructus tot animarum ex Orci faucibus ereptarum, à tot zelosis seruis Dei in caeleste horreum olim congregandos! Quàm sollicitè nihilominus eos contra vanæ gloriolæ tirillationes premunit, Luciferi superbientis casum illis ob oculos ponendo, humilem gratiæ gratis datæ agnitionem inculcando: simulq; illos ad intimum gratitudinis affectum incitat, magnitudinem beneficij æternæ & gratuita prædestinationis ipsis collati superextollendo, longeq; ceteris gratijs datis præterendo! Quanta cum humilitate, gratitudine & gaudio perfectè Deo merito seruire deberet, quisquis se accenseri sperat ijs, quorum nomina scripta sunt in caelis! Feruor humili, grato hilarique animo se totum diuino seruitio impendendi.

De exultatione Christi in spiritu & dulci eius iugo. Luc. 10. Matt. 11. V.

I. **I**n ipsa hora exultavit spiritu & dixit: Luc. 10.
*Confiteor tibi Pater Domine cœli & terra, quod abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea paruulis. Etiam Pater, quoniam sic placuit ante te. Quàm ineffabili interno gaudio, quanto de- notationis affectu, Filius Dei æterno Patri gratias egerit, pro tam peculiari triplici gratia discipulis gratis concessa, videlicet pro gratia vocationis ad fidem, Electionis ad munus Aposto- lici præminentiam, & æternæ præde- stinationis ad gloriam! Idque tanto sublimius, quanto perfectius, tantæ gratiæ sublimitatem prævidebat, & amoris gratuiti, ex quo data est, aby- sum profundius penetrabat: Unde ad- debat: *Omnia mihi tradita sunt à Patre meo, & nemo novit Filium nisi Pater, neque Patrem quis novit, nisi Filius, & cui vo- luerit Filius revelare.* O si tu similis gra- tiæ tibi præ tot millenis alijs concessæ excellentiam, & gratuiti amoris, ex quo concessa est, magnitudinem cla- rius intuereris, quanto humilitatis, gratitudinis, amoris sensu te gratum*

Q q + exhi

exhibere, omni possibili modo conareri. Zelus humilitate, gratitudine, amore gratis acceptam gratiam compensandi.

II. Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Si expendas quanta sit benignitas Salvatoris, omnes, modo parvuli in oculis suis & humiles esse velint, ad se invitantis, gratiamque suam omnibus, maxime ijs, qui vel magnam in superandis mundi, carnis, demonisque, tentationibus difficultatem experiuntur, vel gravi enormium peccatorum magnarumque imperfectionum pondere gravantur, tam liberaliter offerentis! Ad non merito tuam, aliorumque hominum ingratorum, supinam inertiam, & rauditam stoliditatem obstupescens exclamabis cum D. Augustino: *Heu miseria super miseriam*: *Num misera anima mea à te refugit, cum quo semper abundat & gaudet: & si quiitur mundum, cum quo semper eget & delet. Mundus clamat deficitio: Tu Domine clamas: refugio. & miseria mea prava magis sequitur deficientem quam reficientem.* Gratitudo, amor, zelus sequendi Christum invitantem.

Solil. 13.

III. Tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum & humilis.

corde, & inuenietis requiem animabus vestris: iugum enim meum suauē est, & onus meum leue. En quam suauiter omnes ad iugum suum, seu ad Euangelicæ perfectionis studium, quod in accurata diuinorum præceptorum, consiliorum & regularum cuique propriarum obseruatione consistit, auidè arripendum omnes inuitat! Quam efficaciter ad solidum huius perfectionis fundamentum, quod est profunda in se, sincera erga Deum, mitis erga proximum animi demissio, profundius fodiendum excitat! 1. Exemplo suo, quo nobis in omnibus, quæ exigit, præiuit. 2. Pmissione ineffabilis pacis & tranquillitatis animi in hac vita, & æternæ quietis & beatitudinis in futura. 3. Mira suauitate peculiaris gratiæ, & abundantia cœlestium consolationum, quibus iugum eius est inunctum. Hæc si profundè expendas, & non serio te resoluas ad ferum, efficacis, constansque desiderium & studium non solum deinceps ambulandi, sed & currendi, & volandi in via perfectionis, an non merito paueas horrendum illud: *Quia rapidus es, incipiam te euomere ex ore meo?*

Qq s.

Fer-

Feruoꝝ proficiendi in omni perfectione, maximè in humilitate.

VI. De Proprietatibus, gradibus, & fundamentis gratitudinis.

VII. De Actibus gratitudinis internis, externisque piè exercendis.

6. p. med.

21. hebd.
post
Trinit.

Dominica XXI. post Trinitatem.

I. De Reguli filio. Ioan. 4.

I. **R**egulus obviam Iesu procedens, rogabat eum, ut descenderet Capernaum, & sanaret filium suum incipientem mori. Obstupescenda hic diuina prouidentia in tam varijs mirisque modis homines ad salutem pertrahendi adiuuendi, quales sunt non solum tot diuinarum inspirationum, impulsuum, beneficiorum imperitio, sed etiam morborum, arumnarum, & omnisque generis afflictionum